

Katowice, 10 stycznia 2008 r.

SKO-OŚ-428/729/11005/07/AK

Decyzja

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz 856 z późn. zm.) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Przeciwno Elektrosmazeniom „Prawo do Życia” /adres do korespondencji: 44-251 Rybnik, ul. Bracka 16A/ od decyzji Zastępcy Prezydenta Miasta Rybnik działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Rybnik z 20.08.2007 r. znak: Ek I-7624/00096/06 w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia: „Modernizacja stacji bazowej telefonii komórkowej nr 2262 Rybnik 2 zlokalizowanej na istniejącym kominie Ciepłowni „Ignac” w Rybniku, przy ul. Mościckiego 3”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego – Anna Kajzerek /sprawozdawca/
Członek składu orzekającego – Bożena Miliczek - Ciszewska
Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 stycznia 2008 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia opisanego powyżej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił stanowisko przemawiające za podjętym rozstrzygnięciem.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie – w terminie – złożyło Stowarzyszenie Przeciwno Elektrosmazeniom „Prawo do Życia” /adres do korespondencji: 44-251 Rybnik, ul. Bracka 16A/, w którego treści nie zgodziło się z podjętym rozstrzygnięciem, na co przytoczyło uzasadnienie i wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje:
Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 z późn. zm.) - zwanej dalej „ustawą - Poś” - realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy oraz przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 (art. 51 ust. 1 pkt 3 ustawy - Poś) jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przedsięwzięcie to zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopaliny, wymagająca decyzji, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2-9 ustawy lub zgłoszenia,

o którym mowa w art. 46 ust. 4a ustawy - Poś (art. 46 ust. 2 ustawy - Poś). Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć na zasadach określonych w art. 46 – 57 ustawy - Poś.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, iż zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym z następujących powodów.

Kolegium wskazuje, iż zgodnie ze stanowiskiem doktryny oraz orzecznictwem sądowno-administracyjnym organ odwoławczy jest związany stanem prawnym istniejącym w dniu wydania decyzji w drugiej instancji. W przedmiotowej sprawie doszło do zmiany stanu prawnego mającego istotny wpływ na wynik przedmiotowego postępowania. W dniu 19 sierpnia 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. Nr 88, poz. 587/, zwana dalej – „ustawą nowelizującą”. Ustawa nowelizująca nie zwiera przepisów przejściowych. Zgodnie zatem z zasadą natychmiastowego działania prawa w każdym przypadku postępowania wszczętego poczynając od dnia 19 sierpnia 2007 r. oraz wszystkich postępowań w toku – nie zakończonych decyzją ostateczną pod rządami ustawy – Poś przed nowelizacją, należy stosować ustawę w brzmieniu nadanym jej ustawą nowelizującą. W dacie orzekania przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach powyższa zasada również znajduje zastosowanie.

Zważyć zatem należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika w jaki sposób organ I instancji ukształtował stronę podmiotową postępowania i czy uczynił to na podstawie art. 46a ust. 4 pkt 1 ustawy – Poś w brzmieniu nadanym ww. ustawą nowelizującą. Brak jest możliwości dokonania oceny prawidłowości ustaleń organu I instancji w zakresie stron postępowania, ponieważ nie została ujawniona zasada ich kwalifikacji. Kolegium podkreśla, iż przymiot strony postępowania administracyjnego przysługuje podmiotom, które zgodnie z art. 28 Kpa są w stanie powołać się na konkretny przepis prawa materialnego, na którego podstawie, mogą skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danego podmiotu, czyli są w stanie wykazać swój interes prawny lub obowiązek. Stosownie bowiem do art. 28 Kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przy ustalaniu kręgu stron postępowania w konkretnej sprawie administracyjnej, organ administracyjny stosuje obok art. 28 Kpa odpowiedni przepis prawa materialnego. W doktrynie przyjmuje się, że interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie podmiotowi przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej tego podmiotu. Od interesu prawnego trzeba odróżnić interes faktyczny, to jest stan, w którym podmiot wprawdzie jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mającego stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracyjnego. Interes prawny, o którym mowa w art. 28 Kpa, co do zasady wynika z przepisów prawa materialnego, niekiedy zaś z prawa procesowego. Zasadne zatem staje się wyjaśnienie przez organ I instancji przesłanek prawnych, którymi kierował się kształtując stronę podmiotową

decyzji. W świetle zatem powyższego przy ustalaniu kręgu stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, organ administracyjny winien stosować obok art. 28 Kpa, również art. 46a ust. 4 pkt 1 ustawy – Poś w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. W tym zakresie bowiem doszło do istotnej zmiany przepisów prawnych. Przypomnieć należy, że przed nowelizacją ustawy – Poś przy ustalaniu kręgu stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, organ administracyjny stosował obok art. 28 Kpa definiującego stronę, art. 46 ust. 4 pkt 1 ustawy – Poś w brzmieniu: „do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie”. Stronami postępowania – oprócz wnioskodawcy – były podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości położonych w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Mocą ustawy nowelizującej art. 46 ust. 4 pkt 1 ustawy – Poś otrzymał brzmienie: „do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, wraz z terenem działek sąsiednich”. Oznacza to modyfikację pojęcia strony i zobowiązuje organ administracji publicznej do przeprowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie. W ponownie prowadzonym postępowaniu, organ I instancji – w zakresie strony podmiotowej – winien przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w całości. Nadto zwrócić należy uwagę, iż z akt sprawy wynika, konkretnie zaś z korespondencji kierowanej do Wojewody Śląskiego oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Katowicach z 8.11.2006 r., że organ I instancji jako stronę postępowania wskazał: „Urząd Miasta Rybnika – Wydział Dróg”. Pomijając fakt, że urząd miasta (gminy) jest aparatem pomocniczym organów gminy zapewniającym obsługę administracyjną, organizacyjną i techniczną wójta gminy, burmistrza, prezydenta miasta i nie może być stroną postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 Kpa, to zasadnym staje się jednak zbadanie przez organ I instancji czy Miasto Rybnik jest stroną przedmiotowego postępowania zgodnie z poczynionymi przez Kolegium powyżej uwagami i ewentualne rozważenie wystąpienia do organu wyższego stopnia z wnioskiem o wyłączenie od załatwienia sprawy.

Nadto Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje także na konieczność ponownego zbadania strony przedmiotowej sprawy. W dniu 31 sierpnia 2007 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 158, poz. 1105) – zwane dalej „rozporządzeniem zmieniającym”. Rozporządzenie zmieniające dokonało m. in. nowelizacji § 2 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.). W świetle tych zmian organ I instancji winien w przedmiotowej sprawie przede wszystkim dokonać ponownej kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia, a także rozważyć zasadność prowadzenia postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego zasadnym stało się uchylene zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji zgodnie z art. 138 § 2 Kpa.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Stosownie do art. 50 – 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. Nr 153, poz. 1270/ niniejsza decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach /40-032 Katowice, ul. Jagiellońska 25/. Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 powołanej wyżej ustawy.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Anna Kajzer
mgr Anna Kajzer

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Bożena Milliczek-Ciszewska
mgr Bożena Milliczek-Ciszewska

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Robert Nowicki
mgr Robert Nowicki

Otrzymują:

- 1/ Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektrosmazeniom „Prawo do życia”
z siedzibą w Rzeszowie
44-251 Rybnik, ul. Bracka 16A